

ÁGH ISTVÁN

Rossz álom Kalász Lászlóról

*Elmondhatom már, milyen különös
esemény résztvevője voltam, sose látott
vidéken találtam magam, mint aki eltévedt
valami végeláthatatlan fehér-fekete másvilágban,
csak azt tudhattam pontosan, melyik barátom
temetésére érkezem, és borzasztók a téli temetések,
teljesen átfáztam a hosszas búcsúztatás alatt,
s szégyelltem, hogy zsibbadó végtagjaim
elterelik figyelmemet, miközben mégis egy
halotról van szó, nem az én egészségemről.*

*Bárhol lehettem volna akkor a perkupai
sírkert helyett, csak a télből nem tudtam
megszabadulni, ahol éppen tartózkodtam,
s héroszi vigyázzállásban próbáltam lebírní
résztvéltenségemet, amint átváltott jelenlétem
rossz álommá a Kalász Lászlónak nevezett
idegen koporsójával szemben, mert a háta
mögött is szembenálltam neki, s fölvettem
rejtett arca viaszos sárga mását,
mint egy rémesen csúszkáló eleven maszkot.*

*Képzésemet újabb kényszerképzet tetézte,
hiszen itt leplezett merénylet készülődik,
valaki élvetemetésére gyülekeztek a népek,
vattapaplanba csavarták vastagon a koporsót,
hogy ne hallatszódjon semmi a hantok alól,
míg óriási pusztaságot lépek a közénk terülő
senkiföldjén, és mindenki azon megy keresztül,
s akkor kezd szakadni a hó, mikor magára hagyják
egészen más határnak vége előtti szegletében,
ahol biztosan megfagy.*